

عنوان مقاله:

مدلول قرآن در فرایند عرضه حدیث؛ بر پایه کاربرد معیار عرضه توسط معصومان (علیهم السلام)

محل انتشار:

دوفصلنامه آموزه های قرآنی، دوره 17، شماره 32 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 25

نویسندگان:

احمد جمالی گندمانی - دکتری علوم قرآن و حدیث

محمدکاظم رحمان ستایش - استادیار علوم قرآن و حدیث دانشکده الهیات دانشگاه قم

خلاصه مقاله:

جعل حدیث، خطا و اشتباه برخی راویان در سماع، فهم و یا نقل حدیث، حکایت از ضرورت نقد روایات جهت اطمینان از درستی یا نادرستی آن‌ها دارد. برای مقابله با این آسیب‌ها، پربسامدترین توصیه معصومان M، نقد محتوایی با محوریت عرضه حدیث بر قرآن است. با این حال، علی‌رغم کاوش درباره چپستی و اعتبار روایات عرض، تا کنون پیرامون مدلول قرآن در فرایند عرضه بر پایه موارد کاربرد این معیار توسط ائمه M و با محوریت نگاه حدیثی، مطالعه‌ای صورت نگرفته است. این جستار با روش توصیفی تحلیلی و با هدف واکاوی این موضوع، به تحلیل متن روایات عرض و نمونه روایات عرضه‌شده بر قرآن توسط امامان M پرداخته است. بر اساس نمونه‌های روایی عرضه، گستره مدلول قرآن در فرایند عرضه، الگویی مرکب از حداقل یکی از نص، ظاهر، اصول، گفتمان و مدلول تأویلی باطنی قرآن (به شرط عدم مخالفت با سایر مدلول‌ها) است. اصول قرآنی در این تحقیق، گزاره‌ها و مؤلفه‌های ثابت و پذیرفته‌شده قرآنی است که یک یا چند آیه قرآن به آن صراحت دارد و مراد از گفتمان قرآن، مجموعه‌ای از آموزه‌های نهادینه‌شده قرآن در موضوعات مختلف است که شاید به صورت جداگانه، مفهوم مدّ نظر را نتوان از آن‌ها برداشت نمود؛ ولی در کنار یکدیگر، مفهوم خاصی را به خواننده منتقل می‌کند.

کلمات کلیدی:

روش عرضه، عرضه حدیث، مدلول قرآن در عرضه، نقد قرآن محور

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1126844>

